

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อการชมละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ (2) เพื่อศึกษาเนื้อหาของละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีต่อการรับชมของเด็กในเขตคลองสามวา (3) เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอของละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีต่อการรับชมของเด็กในเขตคลองสามวา (4) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมของเด็กที่มีต่อละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ (5) เพื่อศึกษาละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการรับชมของเด็กในเขตคลองสามวา

ผู้วิจัยศึกษาละครพื้นบ้านที่แพร่ภาพออกอากาศในช่วงเวลาประมาณ 8.30-9.30 น. ทางโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 โดยสุ่มตัวอย่างจากเด็กที่อยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนในเขตคลองสามวา จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบางชัน (ปลื้มวิทยานุสรณ์) โรงเรียนวัดคูบอน และโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ โดยใช้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสำหรับกรอกด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t -test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one-way ANOVA)

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนบางชั้น (ป्लीมวิทยานุสรณ์) โรงเรียนวัดคูบัว และโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ มีความพึงพอใจต่อละครพื้นบ้านโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบเนื้อหาเกี่ยวกับตลกขบขัน และชื่นชอบละครประเภทผีมากที่สุด ชื่นชอบละครเรื่องสังข์ทองมากที่สุด ต้องการให้ละครเรื่องราวหลายตอนจบ และเห็นว่าควรให้ละครมีการดำเนินเรื่องมีความกระชับ น่าติดตาม และต้องการให้เพิ่มเติมเนื้อหาที่มีความแปลกใหม่ ต้องการให้ตอนจบจบแบบมีความสุข ตัวละครที่ชื่นชอบ คือ นางเอก และเห็นว่าองค์ประกอบที่ทำให้ละครมีความน่าสนใจมากที่สุด คือ ความสามารถของนักแสดง ต้องการให้นักแสดงมีการแสดงที่สมบทบาท มีความต้องการให้นักแสดงอยู่ในวัยรุ่นมากที่สุด รวมทั้งต้องการให้เพลงประกอบละครเสียง เครื่องแต่งกายตามเนื้อเรื่องมากที่สุด ต้องการให้น่าเป็นธรรมชาติและทิวทัศน์ที่อยู่ในป่ามากที่สุดและต้องการเวลาออกอากาศ วันเสาร์-อาทิตย์ 08.30-09.30 น. มากที่สุด การรับชมทุกครั้งที่ย่อออกอากาศ จะใช้เวลารับชม 46-60 นาที โดยรับชมกับสมาชิกในครอบครัว การเปิดรับชมโดยชมทุกช่วงยกเว้นช่วงโฆษณา สาเหตุที่ทำให้เลือกรับชมเพื่อพักผ่อนและคลายเครียด ส่วนใหญ่รู้จักละครจากโฆษณาสั้นรายการทาง ช่อง 7 ประโยชน์ที่ได้รับ คือ ทำให้มีความรักพ่อแม่ ทำให้มีความผูกพันกับศาสนาพุทธ คือ ความศรัทธาในพระรัตนตรัย ซึ่งจะช่วยให้สร้างนิสัยมีความกตัญญู ได้รับความรู้ด้านคุณธรรม มีความรู้ในด้านการใช้ภาษา และความรู้ที่สอดแทรกในละครเรื่องศิลปะ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม มากที่สุด เมื่อรับชมละครพื้นบ้านได้รับทัศนคติความเชื่อเรื่องการทำมาหากินได้ดี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อละครพื้นบ้านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$)

This thesis investigates (1) the levels of gratification of children in the Khlong Sam Wa district of Bangkok Metropolis upon viewing Thai folk dramas on television. Moreover, investigated are (2) the contents of the folk dramas on television viewed by the children under investigation. Additionally considered are (3) the presentations of these folk dramas on television viewed by the aforesaid children, as well as (4) their exposure to folk drama presentations. Finally, (5) discussed are the perceived benefits of viewing these televised folk dramas on the part of the children in question.

The researcher studied folk dramas broadcast between 8.30 a.m. and 9.30 a.m. on Channel 7. The sample population consisted of 350 children

randomly selected from Prathom Sueksa students of levels 4 to 6 enrolled in three schools in the Khlong Sam Wa district, namely, Bang Chan (Pluem Wittaya Nusorn) School, Wat Ku Bon School, and Wat Phraya Surane School. The instrument of research was a questionnaire completed by the respondents themselves.

The techniques of descriptive statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. Additional testing was conducted by means of *t*-test, and One-way analysis of variance (ANOVA).

Findings are as follows:

Students in Prathom Sueksa 4 to 6 of Bang Chan (Pluem Wittaya Nusorn), Wat Ku Bon School, and Wat Phraya Surane School are satisfied with the folk dramas. The majority favor amusing contents over ghost stories. The favorite story of the majority is the story of Sang Thong. They like viewing folk dramas having many episodes. They are of the opinion that folk drama plots should be concise in order to be followed easily, though it would be well to present additional content. They prefer happy endings. Their favorite character is the leading female performer. The components of folk dramas they find most interesting are the abilities displayed by performers. They are of the opinion that performers should perform well while preferring teenage performers. The majority concur in holding that songs, sound effects, and costumes should be reflective of the story. Most respondents prefer natural settings, especially in forests.

Most of the respondents believe that the folk dramas should be broadcast on Saturdays and Sundays from 8.30 a.m. to 9.30 a.m. The respondents engaged in viewing sessions of forty to sixty minutes with family members present. They viewed all of each episode, commercials notwithstanding. According to the respondents, the folk dramas were viewed for the sake of relaxation and alleviating tension. The majority learned about these folk dramas from viewing pertinent advertisements on Channel 7 broadcast between programs.

The perceived benefits of viewing these televised folk dramas are as follows:

Love for parents is heightened. They develop a better relationship with Buddhism and greater faith in the Triple Gem. This leads to habitually expressing gratitude. In addition, on the basis of viewing these dramas, most of the respondents believe they obtain greater knowledge of morality, how the Thai language is used, as well as greater knowledge of arts, traditions and culture. Folk drama viewing creates an attitude of the need to sow good deeds in order to reap good rewards.

The members of the entire sample population were satisfied with the Thai folk dramas presented on Channel 7 at a high level ($\bar{X} = 4.15$).